

omnisque causa nostra usque ad cineres veniret et vermes,
parvi viderentur haec damna et quae facile excusare
possit naturae condicio. Nunc autem converte oculos
tuos ab istis cineribus et sepulcris, et revoca cogitatio-
35 nem tuam ad illud divini iudicii tribunal horrendum,
quod ardens fluvius flammeis ambit fluentis. Ubi fletus
et stridor dentium, ubi tenebrae exteriores, ubi ille vermis
conscientiae qui nunquam moritur, ubi ignis qui nun-
quam extinguitur. Recordare parabolam Lazari et divi-
40 tis illius qui opum tantarum dominus, qui purpura indu-
tus et byssso unam nunc aquae guttam invenire non
potuit et hoc cum esset in ardoris necessitate constitutus.
Dic, quae so te, quid plus habet vita ista quam somnium?
Sicut enim ii qui in metallis condemnati vel in alia quali-
45 bet poena positi, cum forte post multum laborem durae
vitae paululum relaxati fuerint in somnium et vident se
inter plurimas dapes positos epulis copiosissimis perfrui,
ubi surrexerint, nil sibi gratiae ex delectatione somnii in-
veniunt resedisse, ita et dives ille quasi somnium habuit
50 huius vitae divitias, ubi discessit, nihil cum illo, nisi praef-
teritorum paenitudo et praesentium poena permansit.
Haec recordare, mi unanimis, et illum Gehennae ignem
his quae te nunc exigitant flammis libidinis et cupiditatis
oppone. Est enim hoc mirabile quoddam medica-
55 menti genus ut ignis ignibus restinguatur. Si enim res-
tincti non fuerint isti qui te nunc exigitant, illos tibi
aeternos ignes aciores et inextinguibiles reddent.
Quanto putas tempore permanere tibi posse praesentis
vitae delicias? Ut ego quidem reor, nec quinquaginta